

Ben Uzun Uzadıya Severken Sizi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Mart 2024

Mubah bir düş müydü gördüğüm, haresinde sessizliğin yalanların çitasını yükselttiği ihaneti aşkın ibrazında saklı duyguların inisiyatif kullanmayan kalender kalemin sesi ve rengi eşlik ederken gecenin zirvesinde saklı zevcesi ve ziyneti: ölü bir öfkeyi daha baş göz etti mi şehir, istimlak edilen kale duvarları zimmetli olduğu kadar acıya, açık ara farkla sevebilen şairin nüktesi, yırtık güncesi...

Zikrediyorum:

Önce fikrimi akabinde ölümü

Tevazu yüklü kâinata, Rabbime sığınyorum

Şems'in ayaklarına kapanan

Kara bulut misali

Çökkün omuzlarında şiirin

Tek tutamağım işte şiir ve umut

Uydusu aşkın

Karanlığın zihniyeti

H/içselleşen renklerin duayeni

Sıra sayı sıfatlarında seken öznesi

Gizemin

Teyit etmekle iştiğal

Kâh rota
Kâh nokta varlığım
Not defterimin yırtık yaprakları
Her aşka düştüğümde
Ayrı düştüğüm kendimden
Acıya mazhar bir sevda
Esen yelin ayak sesi

Gece dahi tevekkül ediyordu
Issızlığıma mahal veren sedef boyalı düşlerdi
Avuntum
Hele ki yok mu o savunma mekanizmam
D/işlerken kalemi
Bir çürük düş' ün izi idi
Kalan
Gölgemden yana derdim
Kayıp iklimlerse sır küpü
Sessizliğimin o ölümcül hamlesi

Hamt ettiğim ölçüde huzurlu
Şükre doymaz iç sesim ve ruhumun sisi
Şehre yağan karın yok iken haddi hesabı
Oysaki güneş idi ihbar edilesi
Işığın harı haresi
Ölümün öfkesi
Dağınık benliğim
Ayırt edemediğim duygular mikado çöpleri gibi

Uzamında sensizliğin
Üzerime alındığım her söylem
Kanaya kanaya sürüklenen yaprağın gizemi
Köküne sadık olsa bile neydi ki insan sevmedikten sonra?
En çok da kendini
Öykündüğü o haletiruhiye ki
Kimliği kayıp bir şiire daha meyleden
İlhamın ayak sesi
Eksik etekli imgeler
Sürrealist bir coşku mademki
Şairin meylettiği

İsyankâr bir teftiş
Meleklerin /ağlayan sesleri
Bense insan olmanın, insanlığın nabzını
Tutan bir masal kahramanı
Titizliğinde devindiğim yerküre
Ne soyut bir imge ile rastlaşırım
Ne de somut bir aşka kanat açarım
Ve işte O ve Bakara suresi
Aşkın hicreti
Meylettiğim o gemici feneri

Işıldağı
Yüreğimin koyu gözlerinde saklı aşkın afeti
İçerken şiiri
İçtimada göğün neferi
Yıldız saçan gözlerim
Gül kokan hasretim
Adı bende saklı şiirin

Bir damla daha aktı tasıma yüreğimden
Tası tarağı toplayıp da gidemediğim kadar arkama
Bakmadan yürüdüğüm şu uzun yolun hatırına
Ve evet:
Ben uzun uzadıya severken sizi
En kestirme yol dahi çıkamazken sabaha
Gecenin fendi
Yendi yaktı geçti köprüleri
Atağa kalkan mermerden kalbim
Salkım söğüt misali

Dağılan bir avuç kül
Belki de eksilen bir gün ve mikado çöpü
Hayatın evrelerinde unutulmuş yırtık bir cübbe
Cüssemi aşan etekleri
Taş döken kum saatim
Taşlanan sessizliğim
Taçlandığım kadar külliyesinde duyguların
Bir anıt mezar sessizliğinde içimde kalan ukdelerin

Top yekûn yüreğimden
Fırar edip Şiire namzet günün
Sair acısı ve öfkesi

Zemherilerde
Unutulmuş be kurutulmuş bir gülüm mademki
Matemimle yargılayın beni
Ve döktüğüm yaprakları da çiğnemedem
Ezilen içimde saklı yarım kalan hikâyem
Öykündüğüm kadar kendimden
Kendime ulaşmanın ibaresi